

gælder også i København, skærper parkeringsreglerne ganske, ganske alvorligt. Så der er grund til, at vi her fra Folketingets side ser på det.

Vi har hørt fra Forbrugerrådet, Forbrugerombudsmanden og andre, at der er problemer, og vi vil i Dansk Folkeparti i lighed med, hvad andre partier er fremkommet med, stille ændringsforslag til det her forslag, der betyder, at man for hele det offentlige område kommer ind under en regulering.

Reguleringen behøver efter vores opfattelse ikke at betyde, at beløbet skal være et specielt beløb, men beløbet skal være et beløb, som svarer til de omkostninger, der er ved at indkræve de pågældende gebyrer, som svarer til de omkostninger, der er ved, at den enkelte borger ikke betaler sin regning til tiden.

Det skal ikke være et beløb, som altid er 100 kr. eller 250 kr. Det bør svare til præcis de omkostninger, det er forbundet med i det offentlige og i staten, at den pågældende borger ikke får betalt beløbet. Og det er svært at forstå, at det beløb for manges vedkommende i dag er 250 kr. eller 100 kr. eller 200 kr. Det niveau, som gebyrerne er kommet op på, er urimelig højt, og derfor har det karakter af en skat, der rammer alle.

Vi hilser altså forslaget velkommen. Vi mener, det er et lille skridt i den rigtige retning, men der er brug for mere, og derfor vil vi også stille ændringsforslag under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Til hr. Peter Skaarup vil jeg gerne sige, at det offentlige gebyrer i høj grad er reguleret i særlovgivning, og hvis de ikke er reguleret i særlovgivning, så er der den generelle lovgivning, der taler om de her 250 kr.

Derfor vil jeg gerne spørge: I hvilket omfang har Borgerrepræsentationen for Københavns Kommune ændret på de ting i retning af det, som hr. Peter Skaarup foreslår her? Endelig vil jeg også godt spørge: Det provenutab, som det offentlige måtte få ved at ændre satserne som beskrevet af hr. Peter Skaarup, har hr. Peter Skaarup nogen opfattelse af, hvilken størrelsesorden det er – det bliver milliardbeløb – og hvem der skal dække det?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til oplysning for hr. Per Kaalund er det sådan, at der ikke er foretaget væsentlige ændringer i

gebyrfastsættelserne i Københavns Kommune, og det er uanset den debat, der har været.

Derfor er der også grund til, at man også i Københavns Kommune og også i andre kommuner ser på det. Jeg ved, at hr. Per Kaalund også har en fortid i den kommunale verden. Rundtomkring er der sandelig brug for, at man ser på de her ting, og kommunerne kan også selv gøre noget ved det.

I det omfang de fastholder, at det skal være sådan en slags ekstra skat, der skal finansiere det kommunale budget, er der også grund til, at vi her fra Folketinget udstikker nogle retningslinjer, der gør, at man ikke opkræver rene ågergebyrer, som der er tale om i dag.

Med hensyn til hvor de penge skal komme fra, er det jo op til hver enkelt kommune, når det er kommunernes udgifter, der er tale om. Det er op til staten at finde de penge. Vi har gentagne gange anvist gode muligheder for at finde sådanne penge. Og det skal vi da gerne gøre igen, hvis hr. Per Kaalund ønsker det her i dag. Men det hører nok en anden debat til, end lige den vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Kan hr. Peter Skaarup bekræfte, at Fremskridtspartiet, som hr. Peter Skaarup var medlem af, da den nugældende lov blev vedtaget, stemte for dette gebyr på 200 kr. for gæld til det offentlige?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg aner ikke noget om, hvad Fremskridtspartiet har gjort. Jeg kan ikke se, hvad det vedkommer sagen.

Sonja Albrink (CD):

Det her forslag kan man faktisk have mange forskellige indgangsvinkler til. Man kan vælge den korte og meget kontante og sige, at folk jo bare kan betale deres regninger til tiden, og hvis de ikke gør det, må de selv ligge og rode med deres problemer.

Set ud fra en isoleret juridisk synsvinkel er der vel næppe noget retsligt behov for en indførelse af de her regler, for det forholder sig jo sådan, at hvis ikke en gebyropkrævning tilfældigvis følger af en kutyme, som kreditor i øvrigt har bevisbyrden for, men som domstolene alligevel ikke er bundet af, så er der faktisk kun tre muligheder: rykkergebyrerne kan være hjemlet ved lov; de kan være aftalt af parterne, eller de kan